

BESØG PÅ FIL BLEUS VÆRKSTED I OUAGADOUGOU

I BURKINA FASOS HOVEDSTAD
OUAGADOUGOU

Besøg på Fil Bleu værksted

Min nærmeste familie, Jørgen og jeg, samt vore to børn, Laura på 18 år og Kristian på 21 år skulle have været på en jule- og nytårsrejse til Niger, til Amatalzonen, hvor foreningen Genvej til udvikling, som Jørgen er koordinator for, har samarbejdet om udviklingsprojekter siden 1995.

Vi glædede os meget til at mødes med samarbejdspartnerne, ikke mindst Gabdouane og hans familie, som vi skulle have gæstet under besøget til Niger, men hen på efteråret lød nogle ildevarslende og ubehagelige meldinger fra Amatal, Agadezregionen.

Der forlød om gidseltagninger og likvidering henover sommeren af

europæiske, franske NGO'ere i området, hvilket havde sat Gabdouane og hans familie i tvivl om, hvorvidt de kunne varetage vores sikkerhed under opholdet.

Vi undersøgte forholdene og henvendte os bl.a. til Nigers konsulat, samt til det danske udenrigsministerium.

Begge steder fra modtog vi ubetinget frarådelse om at tage derned, grundet Al Quedas aktiviteter og trusler i Niger, Mali og Mauretania.

Da drømmen om en rejse til Vestafrika havde eksisteret i en del år for os, og vi allerede var godt i gang med de fysiske og mentale forberedelser til rejsen

overvejede og drøftede vi forskellige muligheder for at ændre rejseplanerne. Vi ville da ikke bare sådan give op. Til sidst besluttede vi så at undersøge, om de allerede bestilte flybilletter kunne omdefineres til billetter til et mere fredeligt sted i Vestafrika.

Det viste sig, at det beredvillige flyselskab kunne skaffe os billetter til Burkina Fasos hovedstad, Ouagadougou, til nogenlunde enslydende priser. Her var der ingen, der på nogen måde ville fraråde os at tage til. Vi besluttede os til, at det var det, vi ville gøre. Det virkede nu atter lovende med drømmerejsen til Vestafrika.

Mange gode kontakter

Vi havde nogle gode kontakter til forskellige mennesker og organisationer, som Jørgen samarbejder med i det daglige arbejde i *GiU*, som er knyttet til Emmaus Internationale, hvis hovedsæde er i Paris. Det viste sig også, at vi på intet tidspunkt kom til at mangle kontakt med søde, gæstfri mennesker under opholdet i Burkina Faso, så vi blev rejsende og ikke turister her. Vi modtog meget good-will og venlighed og besøgte mennesker i forskellige miljøer.

Vores henvendelse til Anette Sonne, IK (Foreningen International Kontakt) før rejsen ledte os til et besøg på Fil Bleu-fællesværkstedet i Ouagadougou, og det var den 27. december.

Vi havde truffet aftale med Boulougou om at han ville hente os i sin bil klokken 10.00 og køre os over til værkstedet. Boulougou er koordinator og med i Fil Bleu's bestyrelse. Han ankom præcis klokken 10.00, og jeg tror at Boulougou er den mest præcise vestafrikaner vi kom i kontakt med. Han og hans kone, Agnes, var enestående venlige og gæstfri over for os på hele rejsen.

Fil Bleuværkstedet, som vi hjemmefra havde hørt en del om, og som vi synes er et spændende projekt lignede de andre gadeværksteder og butikker i hovedstaden, som lå side om side i det fri, langs med hovedgaderne i byen. Det foregår i det fri såvel i sommerhalvåret som i vinterhalvåret, hvor der nemt kan

være op til 35 – 37 grader varmt, om sommeren endnu meget varmere. April er sædvanligvis en særlig hamper måned hvad høje varmegrader angår.

I mange tilfælde kan en skibscontainer, der får varig plads som værksted eller butik være beliggende i umiddelbar tilknytning til bolig for indehaver plus familie bagved.

Dette var dog ikke tilfældet med denne container, som alene var et værksted, et fællesværksted for hele Fil Bleu's organisation i området.

Stedet var bl.a. indrettet med et sirligt gulvtæppe med møbler og andet interiør i afstemte farver, og der var i det hele taget rent og pænt over det hele. Fra skabe og skuffer bugnede det med skønne og varierede mønstre og vævninger af organiske bomuldsstoffer, hvoraf mange var plantefarvede stoffer i varierede grove og fine vævninger lige til at sy kjoler, bluser og jakker af.

Vi blev modtaget af skrædder Denis som sad og arbejdede ved sin symaskine og af Martine Sawadougou, som stod i butikken. Begge var vældig hjertelige, professionelle og imødekommende over for os.

Foruden Denis var der en kvindelig syerske, Rhianata og Martine. Alle arbejdede de ved gode motordrevne maskiner. Der var også en systue bagved til oplæring af syersker og skræddere. Martine viste os

mange fine stoffer, og vi købte bl.a. duge, tevarmere og toilettasker til at bringe med til Danmark.

Vi bestilte og fik taget mål til en jakke til Laura med smukt kunsthåndværkstryk på ærmeopslagene.

Hun valgte den selv ud efter en model, som var i butikken. Jeg bestilte en bomuldskjole i en klassisk vestafrikansk kjolemodel med vide ærmer. Børnene og Jørgen ville forære mig den i fødselsdagsgave, idet jeg havde fødselsdag, mens vi var i Burkina Faso. Det var jeg meget rørt over, og overrasket, må jeg sige.

Der er ifølge folderen fra "Fil Bleu" ca. 150 medlemmer.

Det færdige produkt er internationalt fair trade certificeret, og hvert produkt er en mærkevare: Fil Bleu, som betyder: *blå tråd*.

Arbejdet i *Fil Bleu* fremmer uden tvivl bomuldsbønders og kvinders forhold. De får mulighed for at tjene penge på deres erhverv, og derudover at være beskæftiget i de mange forskellige faser, som høst og forarbejdning af bomulden består i, såsom kartning, spinding, vævning, farvning og syning.

Med venlig hilsen
Birgitte Juul Nielsen
Skovvej 24,
9510 Arden,

Tlf, fastnet: 98 56 29 94, mobil:
41 56 03 87

E-mail:
birgittejuulnielsen@hotmail.com

BÅDE JAKKEN OG KJOLEN (BOU-BOU'EN) NÅEDE AT
BLVE FÆRDIGSYET INDEN HJEMREJSEN, SÅ VI
KUNNE FÅ DET MED PÅ REJSEN HJEM I
HÅNDBAGAGEN